

חידושי נשק ומכניקה

ניידותה של מערכת טילים

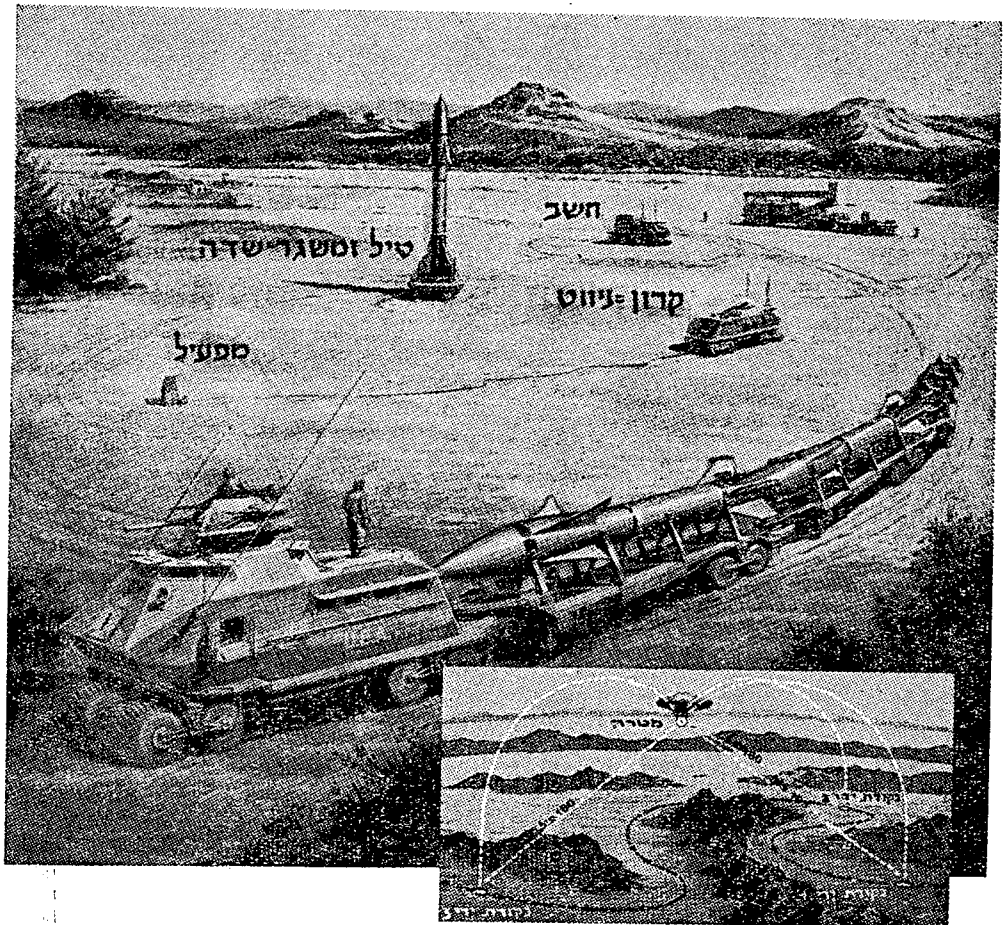
— „מסע־כבודה“ של יחידת טילים הפועלים לטוחים של 200—300 ק"מ.

מבנה כלי־הרכב הנושאים את הטילים מעיד על השאיפה אל כושר־מעבר מכסימלי, לשם הצית שטח, לעתים אף מבלי דרך — דבר שהוא תנאי ל־ניידות טופוגרפית־אמתית.

במרכז — טיל שהווקף לשיגור, מוצב על „משגר־שדה“ לא־גדול. במרחק — מנגנון־הזקפה. את מהירות התכונה לירי נועד להבטיח רכב־ה„חשב“ המיוחד; את ההתמצאות המדויקת והמהירה, שרק היא תאפשר ירי אל המטרה על פני מרחקים שכאלה — ואת הניחוס המדויק במסע על פני שטחים — נועד לודא „קרון־הניחוס“ המיוחד. „מערכת־הזין“ בכללותה נועדה ל־ארבע תכליות: — ירי למרחק (אשר טוח־הטיל מאפשר); עצמת פגיעה והרס (כתוצאה מ־„ראש־הנפץ“, שברוב המקרים יהיה כנראה גרעיני); דיוק הקליעה, שבלעדיו, ובלי מהירות הירי, לא ניתן כלל בתנאי לוחמה ניידת ו־„זרימה“ ל־תפוס את היריב —

מזה מספר שנים נכנס לשימוש הביטוי „מערכת־זין“, (מקורו — בכוחות המזוינים האמריקאיים), שמשתמשים בו לא ביחס למכלול של כלי־נשק שונים, אלא לציון הצירוף של כלי־זין מסוים וכל האבזרים והמנגנונים — מהם אף רבי־מימד ויקרים ומורכבים מאוד מבחינה טכנית — אשר רק הם מאפשרים הפעלת אותו כלי־זין באורה תכליתית. עצם ההכרח בקביעת ביטוי כזה נבע בעיקרו מכך שתפעול כלי־הזין החדשים, על עצמתם וטוחיהם הכבירים, ואפשרויות־השימוש השונות שלהן, הצריך מנגנוני תצפית, חישוב, כיוון, ניווט ועזר מדויקים ומורכבים ביותר. על־כן, כה בלתי־שלמה התמונה שעה שאנו מציגים לפני עצמנו רק את כלי־הזין עצמו, או רק אחד ממנגנוניו־העזר אשר תפעול הנשק איננו אפשרי בלעדיהם.

הענין שבתמונה בעמוד זה טמון בכך שהיא מורסת לפני המסתכל את מכלול האמצעים המהויים (לפי התפיסה האמריקאית) יחידות־טילים ניידות. לפנינו „טריין“ (Train

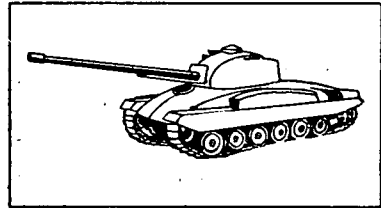
לעומת זה יתכן מאוד לפגוע דוקא בכוחות של צדך אתה; ניידות עצמאית, המאפשרת החלפת עמדות מהירה ביותר — שכן מנגנוני החישוב של הצד שכנגד יגלו עד מהרה את מקום שיגור הטיל, וכיוונו לשם את טילי היריב.

רכביקל גרוריד

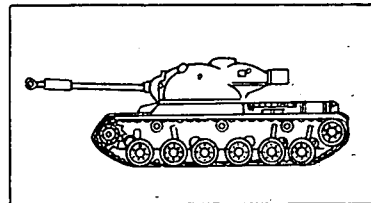
שני הצנחנים הבריטיים שבתמונה זו אינם עוסקים במעבר מהירה לדירה. כלי הרכב בעל הצורה המשונה, שאחר מהם דתפו והשני נוררו בחבל, כיצד נכנה אותו? מריצה? קרונית? כרכרה? הרי בעצם דומה הוא לכסא גלגלים! כלי רכב זה נועד לסלסלת ציוד באזורי קרב קדמיים. במקרה זה, העמיסו עליו מקלע, על כל אבזריו ותחמושתו, ועוד ציוד הנחוץ בקריאה. את זכות ההמ-צאה לעיצוב צורתו של כלי-סלסלה קלים ושמושיים אלה, העשויים מצינורות חלולים ומיריעות בד גס, יש ליחס לדיביזיות הרגלים הראשונה של צבא בריטניה — ויש הרבה סימנים לכך, שהכלי נתקבל ונתחבב ביחידות.

שני טנקים "קלים" חדשים

בזמן האחרון נודע כי שתי ארצות מרוחקות מאוד זרמו פיתוח כלי-אחת טנק חדש (אשר את שניהם מכנים משום-מה "טנקים קלים"), שמשקלו 35 טון. שרטוטו של הטנק החדש שפותח ע"י צבא-שבצ'ריה, נראה למעלה. תותחו בן-90 המ"מ ארוך במידה בלתי-רגילה והוא בעל מהירות-לוע בלתי שכיחה; הוא מצטיין בכושרו להבקעת-שריון. בצריח מוצב מקלע-מקביל, בן 20 מ"מ (בעצם — זהו כבר כלי בגדר תותח-אבטומטי קל). כינויו של הרכב החדש — 58 — לע"ע נוצר רק "אבטיסוס" של טנק זה.

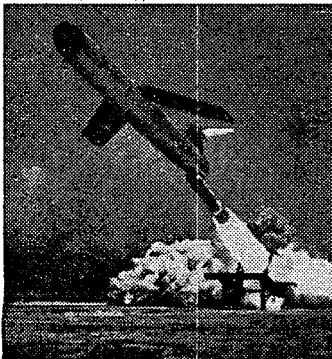

למטה — שרטוטו של הטנק היפני החדש, שגם לו תותח בעל מהירות-לוע גדולה — ובצדו שני מקלעים. אחד הקוים המעניינים בטנק זה (המכונה STA-2) הוא צלילתו הנמוכה: — אין גובה מגיע אלא ל-198 ס"מ. הטנק מצויד במנוע-דזל מקורר-אוויר, בן 550 כ"ס. הוא מופעל ע"י צות של 4. עובי שריונו מגיע ל-75 מ"מ.

"מייס" - בת ה"מטדור"

בראשית שנות ה-50 פותח בחיל-האוויר של ארה"ב ה"מטדור" — מעין מטוס-מונחה-ללא-טייס, עמוס מטען חומרי-נפץ (ניסויי-תפעול ראשונים נעשו עוד בזירת-קוריאה). מזה כמה שנים היו הטייסות של "מטדור" מוצבות אף בזירת-אירופה. עתה מחליפות הן את חימושן זה בטיל "מייס" ("Mace" — "אלה") החדש, המשכו ויורשו של "מטדור". נקל לראות בתצלום את ההתפתחות בצורה האוירודינמית שחלה בטיל לעומת קודמו. כן נראה שהרכב הנושא אותו, והמשמש לו גם ככף-שיגור, נשתכלל באשר לניידות ולמהירות.

מימין: ה"מייס", על גבי המשטח שזוקף, מוכן לשיגור. משמאל: הטיל מתרומם מעל המשגר מתוך ים של להבות.

